

REGIONALNI KONGRES ŠTUDENTOV SOCIALNEGA DELA V ZAGREBU

Od 10. do 12. maja 2013 je v Zagrebu potekal prvi regionalni kongres študentov socialnega dela. Udeležili smo se ga študentje držav nekdanje Jugoslavije, in sicer Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Makedonije in Srbije. Iz Fakultete za socialno delo v Ljubljani se je kongresa udeležilo osem študentk in dva študenta.

Program kongresa je bil zelo natrpan. V treh dneh se je razvrstilo deset sklopov predavanj, v vsakem sklopu pa je bilo predstavljenih do pet tem. Sklopi so bili: (1) delo s starimi osebami in osebami s posebnimi potrebami; (2) socialno delo in socialno podjetništvo v skupnosti – etnične manjšine; (3) izobraževanje socialnih delavcev; (4) človekove pravice; (5) vidiki dela s starimi; (6) socialno delo z mladimi; (7) človekove pravice in sistem socialnega varstva; (8) izobraževanje in zaposlovanje socialnih delavcev, izziv ali ovire; (9) izzivi pri delu z zasvojenimi, družinami in mladimi ljudmi; (10) revščina in brezdomstvo.

Študentke in študenta iz Slovenije smo predstavili: varstveno delovni centri, priložnost ali ovira (Petra Jalšovec), položaj Romov v Sloveniji (Laura Radešič), metode socialnega dela v praksi (Patricija Vidonja), mavrične družine v Sloveniji (Mateja Mlinarič), izobraževanje in zaposlovanje socialnih delavcev v

Sloveniji (Ana Marija Cimperman), odvisnost od nedovoljenih drog v Sloveniji (Urška Forštnarič), nasilje v družini (Ines Majcen), delo z otroki in mladostniki, ki imajo vedenjske težave (Dino Černivec), skupnostno socialno delo v Sloveniji (Gašper Ločičnik) ter stari in socialno delo (Maja Pajk).

Predavanja so potekala v maternem jeziku avtorjev predstavitev, to pa je pogosto oviralo komunikacijo. Ves čas trajanja kongresa smo opazili veliko razlik med fakultetami in tudi študentkami in študenti iz sodelujočih držav. Slovenija je edina s samostojno fakulteto za socialno delo, v vseh drugih državah, sodelujočih na kongresu, pa je socialno delo program znotraj določene fakultete, pravne, filozofske ali fakultete za politične vede. To kaže, da je socialno delo v Sloveniji za zdaj korak pred drugimi državami nekdanje skupne domovine.

Druga razlika se je pokazala v opravljanju prakse. Ko je študent iz Bosne in Hercegovine predstavljal svojo fakulteto in omenil, da imajo pri njih 10 ur prakse na semester, se je razvnela razprava. Slovenskim študentom se je zdelo to skoraj nemogoče, saj je v Sloveniji to veliko bolje organizirano. Študentke in študentje Fakultete za socialno delo v Ljubljani imajo v prvem in drugem letniku po 100 ur obvezne prakse, v tretjem letniku 280 ur in v četrtem letniku 80 ur. Prakso pa lahko opravljajo na številnih področjih socialnega varstva. To je pri drugih navzočih povzročilo začudenje in zanimanje za študij v Sloveniji. Čeprav se slovenske študentke in študentje velikokrat sprašujemo, zakaj nimamo še več prakse, smo ob tem lahko videli, kako privilegirani smo v primerjavi z drugimi državami nekdanje Jugoslavije in koliko večje možnosti za pridobivanje izkušenj imamo, če jih le želimo izkoristiti. Študentje iz drugih držav so dodali, da se morajo sami znajti, če želijo pridobiti kakršnekoli izkušnje, in tako morajo sami delati kot prostovoljci.

Kljub navedenim razlikam pa se je pokazalo, da je pasivnost študentk in študentov socialnega dela nekdanjih republik Jugoslavije skupna vsem nam. Predstavniki sarajevskih študentov je povedal, da se jih je na kongres izmed tisoč vpisanih študentk in študentov prijavilo le

šest. Tudi pri nas se to pogosto dogaja. Izkušnje kažejo, da je že na predavanjih odziv velikokrat minimalen, preskromen, enak problem pa se pojavlja pri raznih projektih in delavnicah, saj so v večini primerov slabo obiskane. Meniva, da študentje premalo sodelujemo pri projektih in drugih možnostih, ki so nam na voljo. Prav tako pa tudi premalo sodelujemo na predavanjih, saj bi se marsikdaj lahko razvila zanimiva in pomembna debata.

Na kongresu smo se pogovarjali tudi o istospolnih družinah. Pokazalo se je, da smo pri tem v Sloveniji korak pred drugimi državami, čeprav je bil družinski zakonik zavržen. Za primer, na Hrvaškem so leta 2013 izvedli referendum in na njem potrdili, da je zakonska skupnost mogoča le med moškim in žensko.

Celoten kongres je bil odlično organiziran. Nad izvedbo in končnim rezultatom smo bili vsi zelo navdušeni. Pridobili smo dodatne izkušnje, znanja, poznanstva, vsekakor pa nam ni žal, da smo namenili del svojega časa za pripravo na kongres. Odločili smo se, da bomo naslednje leto takšen kongres organizirali v Ljubljani.

Dino Černivec, Gašper Ločičnik